

DECEMBER 2018

NEDELJA 2.	8.00 10.00 18.00	NEDELJA KARITAS PRIHOD SV. MIKLAVŽA ADVENTNI VENCI—SKAVTI	
PONEDELJEK 3.	18.00	MIKLAVŽEV KONCERT V ZAVODU ANTONA MARTINA SLOMŠKA	
SOBOTA 8.	8.00 18.00	BREZMADEŽNO SPOČETJE DEVICE MARIJE	
SOBOTA 15. NEDELJA 16.	18.00 18.00	SPOKORNO BOGOSLUŽJE	
PONEDELJEK 24.	21.00 24.00	SVETA MAŠA NA SVETI VEČER POLNOČNICA	
TOREK 25.	8.00 10.00 18.00	BOŽIČ	
SREDA 26.	18.00	MAŠA ZA DOMOVINO IN BOŽIČNI KONCERT	

Prag večnosti so prestopili:

Ivan Lončarič (93), Bazoviška 5; Janca Godnov (78), Framska 4; Paulina Brezničar, (78), Plečnikova 3; Šimun Košar (78), Cesta zmage 81; Jožef Majšler (76), Pregljeva 16; Veronika Tovornik (92), Medvedova 21 d.

Župnijski dom: Radvanjska 19; tel.: 02/320 24 66 ali 051 328 924

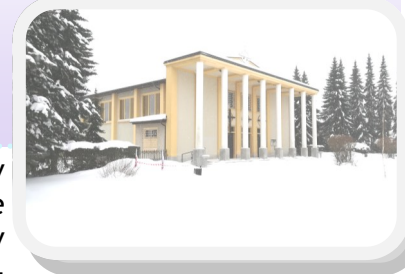
Spletna stran: www.svetoresnjetelo.si

Odgovorni urednik: mag. F. Bertolini, župnik

SVETO REŠNJE TELO

Cesta zmage 29 MARIBOR

December 2018, adventni čas

Simbolika rojstva in novega začetka je vtkana v potek celotnega cerkvenega leta. Dogodki ne pomenijo le spominjanja preteklih Božjih del v zgodovini odrešenja in poti skozi galerijo svetnikov, ampak tudi aktualizacijo Božjih sporočil za sedanjí trenutek. Na večja praznovanja se kristjani pripravljamo v posebnih »pripravljalnih« časih. K zunanjim in materialnim pripravam na cerkvene praznike sodi tudi duhovna priprava v osebni molitvi in duhovni poglobitvi, kar lahko vključuje prejem zakramenta sprave, razne odpovedi, post, dobra dela ali miloščino.

80 LETNICA CERKVE

V treh številkah "Župnijskega lista" smo izvedeli, kaj je bilo pred 80 leti o nastanku in gradnji naše župnijske cerkve napisano v verskem listu "Nedelja". Za zaključek navajam še nekaj podatkov iz zgodovine cerkve in župnije, ki so povzeti iz župnijske kronike in spominov župljanov.

V 80. letih je naša župnijska cerkev doživela mnogo slovesnega, lepega, vzpodbudnega, pa tudi marsikaj težkega in žalostnega.

Po prvi svetovni vojni se je mesto začelo širiti proti jugu. Tam kjer so bili pred vojno še travniki in njive so nastajale nove stanovanjske soseske. Ena med njimi je bilo t. i. Vurnikovo naselje. Število vernikov je naraščalo in župnijska cerkev Sv. Magdalene je postala kmalu premajhna.

Leta 1935 se je škof dr. Ivan Jožef Tomažič lotil izziva ter poklical izseljeniškega duhovnika g. Draga Oberžana, ki je 6 let bival med slovenskimi izseljenci v Holandiji, v Maribor in mu dodelil dušno-pastirsko službo na ozemlju Magdalenske župnije in mu zaupal ustanovitev nove župnije.

Na praznik Kristusa Kralja, 27. oktobra 1935, je bila prva maša na tem območju mesta in sicer v kapeli otroškega vrtca v železničarski koloniji, ki so ga vodile šolske sestre.

Kmalu je dozorela zamisel o gradnji cerkve. Pripravljalna dela so trajala 2 leti. Ustanovljen je bil gradbeni odbor. Z dovoljenjem škofijskega ordinariata se je začelo zbiranje prostovoljnih prispevkov. Vsakdo, ki je prispeval za "eno opeko"

je dobil tudi potrdilo. Načrt za cerkev je brezplačno izdelal **arhitekt ing. Herbert Drogenik** ter vodil in nadziral dela.

Če vzamemo besede iz 126 Psalma: "Če Gospod ne zida hiše, se zaman trudijo njeni zidarji" dobesedno, niso za gradnjo cerkve potrebna le materialna sredstva, ampak tudi Božja pomoč. Tega so se zavedali, zato je bila že l. 1936 pred praznikom sv. Jožefa petdnevna postna duhovna obnova za moše ter 5-dnevna žena pred praznikom Marijinega oznanjenja, pa tudi sicer se je mnogo molilo za uresničitev načrta, kot poroča pisec kronike.

Torek po binkoštih, 7. junija 1938, je bila zasajena prva lopata. Od vsega začetka je pri gradnji sodelovalo mnogo prostovoljcev in marsikatero podjetje je prispevalo oz. darovalo za cerkev to ali ono.

Na praznik Sv. Rešnjega Telesa, 16. junija 1938 je škof dr. Tomažič blagoslovil temeljni kamen, ki je iz belega marmorja, vzdan na levi strani oltarja in nosi napis: Alfa in Omega 1938.

Istega leta na praznik Kristusa Kralja, 30. oktobra (1938), je škofov zastopnik dekan Anton Stergar blagoslovil zvon, ki mu je bil boter takratni mariborski župan dr. Juvan.

Cerkev je bila dograjena v 5. mesecih. V nedeljo, 6. novembra 1938, je škof dr. I. J. Tomažič slovesno blagoslovil cerkev. Zbralo se je veliko ljudi, tudi predstavniki civilne oblasti. Vsi časopisi so poročali o dogodku.

V naslednjih letih je dobila cerkev še dodatno opremo:

Leta 1939 križev pot, ki ga je podarila družina Voršič, zakonca Očko sta podarila kip Matere Božje, slovenski izseljenec iz New Yorka pa kip sv. Jožefa. Oboje je delo **akad. kiparja Božidarja Pengova**. Cerkev je dobila kropilnike, harmonij in arhitekt Drogenik je za stene naredil načrt za evharistične simbole. Od vsega tega sta danes v cerkvi le še kipa Matere Božje in sv. Jožefa in kropilnika pred cerkvijo.

Okupacija 1941 -1945. Začeli so se težki in žalostni časi:

Na cvetno nedeljo, 6. aprila 1941, je preko meje vkorakala nemška vojska. Velikonočne maše, 13. aprila 1941, se je udeležilo izredno veliko ljudi. Majniške pobožnosti so do 10. maja potekale kot običajno, toda ta dan je prišel agent gestapa in prepovedal petje, molitev in govor v slovenščini. 10. junija so duhovnika Draga Oberžana aretirali in odpeljali v mariborske zapore in kasneje na Hrvaško. Cerkev je bila zaplenjena. Na prednjo steno, kjer je bil evharistični simbol so obesili velik kljukast križ, odstranili križe nad vhodom in odnesli zvon. Cerkev so spremenili v Appellsaal -

dvorano za politične shode.

Februarja 1945 je v neposredni bližini cerkve padla bomba, ki je cerkev precej poškodovala.

Ko je maja 1945 zadnji nemški vojak zapustil Maribor so se verniki takoj lotili ureditve cerkve. 31. maja 1945, na praznik Sv. Rešnjega Telesa je škofijski tajnik Justin Oberžan na novo blagoslovil cerkev. 17. junija se je Drago Oberžan vrnil iz izgnanstva ter zopet prevzel nalogo dušnega pastirja.

Leta 1945, ko so na zadnjo nedeljo v oktobru praznovali 10. obletnico dušno-pastirske postojanke v tem delu mesta, so se slovesnosti udeležili tudi zastopniki krajevne oblasti - magdalenskega kvarta.

Tudi prva povojna leta so prinesla mnogo bridkega in žalostnega. Prve povojne procesije so bile veličastne, a so bile kmalu prepovedane. Nova oblast je gojila tudi željo, da bi cerkev spremenila v kulturni dom, a se ji želja ni uresničila.

1946 je postala cerkev samostojna ekspozitura in 2. aprila 1953 samostojna župnija Sv, Rešnjega Telesa

Z letom 1955 so se s presledki začele prezidave in dozidave cerkvenega prostora.

Leta 1964 je dobila cerkev nove jaslice delo prof. Alojzije Ulman in leto kasneje nov križev pot iste avtorice.

Sedanja notranja podoba cerkve je nastala med leti 1973-1975 po načrtih **arh. Fürsta** iz Ljubljane.

Leta 1977 dobi cerkev barvno okno po osnutku **akademske slikarke g. Ide Briški-Remec**

Leta 2004 so bili na ograjo kora nameščeni reliefi apostolov delo našega župljana **g. Staneta Bradača**.

Navedeno in še mnogo več se da v besedi pa tudi v sliki prikazati, ne da pa se prikazati sadov delovanja Božje milosti na tem kraju v teh 80 letih. Zapisani so v knjigi življenja in zanje ve le Bog.

(pripravila, Aleksandra Antič).

